

ÎNCHEIERE

29 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Prodan Igor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Prodan Igor împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului, încasarea diferenței la plata indemnizației unice de concediere, penalității de întârziere și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Prodan Igor, și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă

La 25 ianuarie 2016, Prodan Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului, încasarea diferenței la plata indemnizației unice de concediere, penalității de întârziere și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul Prodan Igor a indicat că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 17 EF din 06 martie 2013 ”Cu privire la transfer”, în legătură cu schimbările survenite în statele de organizare ale MAI aprobate prin ordinul MAI nr. 71 din 28 februarie 2013, a fost numit în funcția de șef-adjunct de Secție, șef al Serviciului Poliție Criminală al Secției Investigații Infrafracțiuni a Inspectoratului de Poliție Ungheni al IGP al MAI, cu eliberarea lui din funcția de comisar-adjunct pentru personal al Comisariatului de Poliție r-ul Ungheni, începând cu 05 martie 2013.

Iar, prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 141ef din 13 martie 2015 ”Cu privire la întreruperea raporturilor de serviciu, rezilierea contractului individual de muncă” s-a dispus încetarea serviciului în poliție, precum și contractului individual de muncă în conformitate cu art. 47 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 ”Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului” – în legătură cu împlinirea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie.

Susține că potrivit ordinului menționat, începând cu 27 martie 2015, i-a fost stabilită pensia pe linia MAI, cu achitarea compensației bănești pentru concediile de odihnă anuale

nefolosite și achitarea indemnizației unice de concediere în conformitate cu art. 65 alin. (2) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012.

Declară că potrivit art. 65 din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 ”Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului”, are dreptul la remunerarea muncii și dreptul la indemnizații, iar alin. (2) din articolul enunțat prevede că în cazul eliberării din serviciu în legătură cu pensionarea sau din cauza reducerii personalului ori a lichidării subdiviziunii, polițistului i se acordă o indemnizație unică în corespundere cu vechimea calendaristică în serviciu în Poliție: a) de la 5 la 10 ani – în mărime de 6 salarii lunare; b) de la 10 la 15 ani – în mărime de 8 salarii lunare; c) de la 15 la 20 ani – în mărime de 10 salarii lunare; d) de la 20 la 25 ani – în mărime de 14 salarii lunare; e) de la 25 la 30 ani – în mărime de 16 salarii lunare; f) de la 30 ani și mai mult – în mărime de 18 salarii lunare.

Menționează că la 27 martie 2015 i-a fost calculată indemnizația unică de concediere în mărime de 14 salarii lunare, ceea ce constituie 107.560,60 lei, care nu i-a fost achitată în termen, deși reieșind din prevederile art. 143 din Codul muncii, toate achitățile trebuiau să fie efectuate la ziua eliberării lui din serviciu sau cel târziu în ziua imediat următoare zilei în care a cerut să i se facă achitățile, însă indemnizația unică de concediere i-a fost achitată abia la 02 iunie 2015, cu încălcarea legislației în vigoare și doar parțial în sumă de 88.199,69 lei, fiind reținută neîntemeiat suma de 19.360,91 lei cu titlu de impozit.

Nefiind de acord cu cuantumul sumei achitate cu titlu de indemnizație unică de concediere, la 30 decembrie 2015 s-a adresat Inspectoratului General al Poliției cu cerere prealabilă, solicitând achitarea sumei de 19.360,91 lei – diferența dintre suma calculată și cea achitată, însă prin răspunsul nr. 34/2-M-382/15 din 19 ianuarie 2016 a primit refuz din motiv că acesta sumă a fost supusă impozitării în baza noilor modificări și completări din Codul fiscal conform Legii nr. 71 din 12 aprilie 2015.

Consideră reclamantul că reținerile din suma indemnizației unice de concediere au fost efectuate ilegal de către pîrît, or, raporturile juridice apărute în baza ordinului nr. nr. 141ef din 13 martie 2015 cad nemijlocit sub incidența legii fiscale în vigoare la data dispunerii spre achitare a indemnizației unice de concediere - 27 martie 2015, și care la acel moment nu prevedea impozitarea sumei indemnizației unice de concediere.

Invocă reclamantul că în situația în care pârâtul i-ar fi achitat la timp indemnizația unică de concediere calculată spre achitare dânsul nu pierdea o parte din aceasta sumă - 19.360,91 lei.

Cere Prodan Igor recunoașterea ilegalității răspunsului Inspectoratului General al Poliției nr. 34/2-M-382/15 din 19 ianuarie 2016, cu încasarea din contul pârâtului în beneficiul său sumei de 19.360,91 lei cu titlu de diferență dintre suma calculată și cea achitată a indemnizației unice de concediere; 11.579,72 lei cu titlu de penalitate de întârziere pentru neachitarea la timp a sumei de 107.560,60 lei și sumei de 19.360,91 lei (perioada 27 martie 2015 - 25 ianuarie 2016); 10.000 lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 08 iunie 2016, acțiunea a fost admisă în parte, fiind încasată din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Prodan Igor suma de 19.360,91 lei cu titlu de diferență dintre suma calculată și cea achitată a indemnizației unice de concediere, în rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016, au fost respinse apelurile declarate de către Inspectoratul General al Poliției și Prodan Igor, și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 17 noiembrie 2015.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare și-au motivat soluțiile făcând referire la faptul că Prodan Igor este îndreptățit la plata sumei de 19.360,91 lei cu titlu de diferență dintre suma calculată și cea achitată a indemnizației unice de concediere, deoarece la data apariției dreptului reclamantului de a beneficia de plata indemnizației unice de concediere – 27 martie 2015, erau

încă în vigoare prevederile Codului fiscal, care stabileau că respectiva sursa de venit nu se supune impozitării.

Or, Legea nr. 71 din 12 aprilie, în vigoare din 01 mai 2015, prin care au fost operate modificările și completările în Codul fiscal, nu are efect retroactiv, prin urmare nu poate fi aplicată retroactiv la situația din 27 martie 2015, data calculării spre plată lui Prodan Igor a indemnizației unice de concediere.

Referitor la pretenția lui Prodan Igor privind încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui sumei de 11.579,72 lei cu titlu de penalitate de întârziere pentru neachitarea la timp a sumei de 107.560,60 lei și sumei de 19.360,91 lei (perioada 27 martie 2015 - 25 ianuarie 2016), instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că pârâtul în calitate de administrator de buget în perioada aplicării bugetului provizoriu a fost în imposibilitate de a achita respectiva indemnizație reclamantului din motiv că nu a fost aprobată în calitate de cheltuieli a bugetului pentru anul 2015.

Or, neachitarea în termen a indemnizației unice de concediere lui Prodan Igor a fost condiționată nemijlocit de aprobarea bugetului de stat, care nu este în sarcina Inspectoratului General al Poliției, dar a Ministerului Afacerilor Interne și altor organe de resort.

De asemenea, instanțele de judecată ierarhic inferioare, respingând pretenția privind repararea prejudiciului moral, au stabilit că încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Prodan Igor a sumei de 19.360,91 lei cu titlu de diferență dintre suma calculată și cea achitată a indemnizației unice de concediere, reprezintă de fapt o satisfacție echitabilă eficientă, necesară și rezonabilă, fiind recunoscută încălcarea acestui drept și restabilită situația anterioară producerii încălcării.

La 30 ianuarie 2017, Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016 și hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 08 iunie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului Inspectoratul General al Poliției a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare, declarând că instanța de apel a examinat superficial prezenta speță, interpretând și aplicând eronat normele de drept material.

La 10 martie 2017, și Prodan Igor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016 și hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 08 iunie 2016 în partea respingerii pretențiilor privind încasarea penalității de întârziere pentru neachitarea la timp a sumei de 107.560,60 lei și sumei de 19.360,91 lei (perioada 27 martie 2015 - 25 ianuarie 2016); 10.000 lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielilor de judecată, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului Prodan Igor la fel a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare, declarând că instanța de apel a examinat superficial prezenta speță, interpretând și aplicând eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016 a fost expediată în adresa recurenților Inspectoratul General al Poliției și Prodan Igor la 29 noiembrie 2016 (f.d. 122).

Se reține că la actele pricinii nu se atestă date privind recepționarea de către Inspectoratul General al Poliției a copiei deciziei recurate, însă din conținutul recursului rezultă că a făcut cunoștință cu aceasta la 20 ianuarie 2017, iar în privința recurentului Prodan Igor acesta a făcut

cunoștință cu decizia recurată la 19 ianuarie 2017, fapt ce rezultă de pe ștampila Poștei Moldovei aplicată pe scrisoarea recepționată (f.d. 139).

În circumstanțele relevate, recursurile declarate de către Inspectoratul General al Poliției și Prodan Igor la 30 ianuarie 2017 și respectiv la 10 martie 2017, se consideră depuse în termenul prevăzut de lege.

La 17 februarie 2017, în adresa lui Prodan Igor a fost expediată copia recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției, iar la 10 martie 2017 în adresa Inspectorului General al Poliției a fost expediată copia recursului declarat de către Prodan Igor, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referințelor.

La 20 martie 2017, Inspectoratul General al Poliției a depus referință, solicitînd să fie considerat inadmisibil recursul declarat de către Prodan Igor sau după caz respingerea acestuia, invocând că recurentul-reclamant nu a invocat nici un temei prevăzut la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, care ar indica ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, exprimându-și doar dezacordul vis-a-vis de soluția adoptată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare.

De asemenea, a mai indicat că achitarea indemnizației unice de concediere a avut loc tocmai la 02 iunie 2015 din cauza insuficienței mijloacelor financiare, or, cheltuielile la capitolul indemnizații la încetarea raporturilor de muncă sunt de ordin ”neprevăzute” și nu pot fi incluse inițial la planificarea bugetului, depășind sumele alocate în acest sens.

Alte referințe nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile din referința depusă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Inspectoratul General al Poliției și Prodan Igor sunt inadmisibile, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Inspectoratul General al Poliției și Prodan Igor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recursuri se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Astfel, nu pot fi reținute drept temei al admisibilității recursurilor argumentele Inspectoratului General al Poliției și a lui Prodan Igor privind ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare, declarând că instanța de apel a examinat superficial prezenta speță, or, recurenții nu au indicat nici un temei de declarare a recursului prevăzut de art. 432 CPC, făcând referire doar la circumstanțele de fapt ale pricinii.

Iar, invocarea recurenților la faptul că instanțele de judecată au interpretat și aplicat eronat normele de drept material, fără specificarea prin ce s-a manifestat aceste încălcări și din care circumstanțe acestea rezultă, nu permite încadrarea în temeiurile prevăzute la art. 400 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Alte argumente invocate în recursurile declarate nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și netemeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursurilor invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Inspectoratul General al Poliției și Prodan Igor, ca inadmisibile.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursurile declarate de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și Prodan Igor, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic